ESIMESE ASTME KOHTU MÄÄRUS (teine koda)

30. juuni 2009 *

Kohtuasjas T-285/08,

Securvita – Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH, asukoht Hamburg (Saksamaa), esindajad: advokaadid M. van Eendenburg, C. Uhlig ja J. Nabert,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: S. Schäffner,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

mille ese on hagi, mis on esitatud Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 26. mai 2008. aasta otsuse (asi R 525/2007-4) peale, mis käsitleb sõnamärgi Natur-Aktien-Index ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlust,

EUROOPA ÜHENDUSTE
ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees I. Pelikánová, kohtunikud K. Jürimäe (ettekandja) ja S. Soldevila Fragoso,

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades 21. juulil 2008 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 3. novembril 2008 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud Siseturu Ühtlustamise Ameti vastust,

annab käesoleva

määruse

Vaidluse taust

1 Hageja, Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH esitas 19. jaanuaril 2006 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) (muudetud kujul) (asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)) alusel tähise Natur-Aktien-Index ühenduse kaubamärgina registreerimise taotluse.

2 Kaubad ja teenused, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 16, 36 ja 42 ning vastavad neis klassides järgmisele kirjeldusele:

– klass 16: „trükitooted";

– klass 36: „finantsanalüüs, finantsnõustamine, kindlustusnõustamine, börsinoteering, arveldusteenused, laenuandmine, börsivahendusteenused, faktooring, finantsteave, finantsreklaam, rahastamine, investeerimisfondi teenused, kapitaliinvesteerimisteenused, tervisekindlustus, krediit, elukindlustus, finantsliising, pensionikassa teenused, hoiustamine, usaldushoiuteenused, varahaldus, kindlustusvahendus, kindlustusteave, kindlustusnõustamisteenused, kindlustamine, hoonete haldamine, kinnisvarahaldus, kinnisvarahindamine, kinnisvararent, kinnisvara vahendamise teenused, kinnisvaravahendus, finantsvahendus, üürikogumine, korterite üürimine, eluaseme vahendamise teenused”;

– klass 42: „tööstusomandiõiguste litsentsilepingute sõlmimine”.

3 Kontrollija 14. veebruari 2007. aasta otsusega jäeti registreerimistaotlus määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c ning lõike 2 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 2) alusel rahuldamata, kuna saksakeelse avalikkuse silmis on taotletav tähis ühelt poolt kirjeldav ja teiselt poolt eristusvõimetu.

4 Hageja esitas 4. aprillil 2007 ühtlustamisametile kontrollija otsuse peale määruse nr 40/94 artiklite 57–62 (nüüd määruse nr 207/2009 artiklid 58–64) alusel kaebuse.

5 Ühtlustamisameti neljanda apellatsioonikoja 26. mai 2008. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”) jäeti kaebus rahuldamata. Apellatsioonikoda leidis sisuliselt, et Euroopa Ühenduse saksakeelsetes piirkondades puudub taotletaval tähisel määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses eristusvõime, kuna asjaomane avalikkus tajub seda nii, et tähis sisaldab „otsest teavet” selle kohta, et tegemist on peamiste

keskkonnaettevõtjate või selliste ettevõtjate aktsiate turuindeksiga, kelle tegevused on suunatud ökoloogilisele jätkusuutlikkusele.

Poolte nõuded

6 Hageja palub Esimese Astme Kohtul muuta vaidlustatud otsust nii, et ühtlustamisametit kohustataks taotletavat kaubamärki ühenduse kaubamärgina registreerima.

7 Ühtlustamisamet palub Esimese Astme Kohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

8 Vastavalt kodukorra artiklile 111 võib siis, kui Esimese Astme Kohus ei ole ilmselgelt pädev hagi läbi vaatama või kui hagi on ilmselgelt vastuvõetamatu või ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu, Esimese Astme Kohus ilma menetlust jätkamata lahendada kohtuasja põhistatud määrusega.

9 Käesoleval juhul leiab Esimese Astme Kohus, et tal on kohtutoimiku põhjal piisavalt teavet, et kohtuasi selle artikli alusel ilma menetlust jätkamata lahendada.

10 Tuleb märkida, et kõnesoleva hagi ainsas nõudes palutakse Esimese Astme Kohtul vaidlustatud otsust muuta nii, et ühtlustamisametit kohustataks taotletavat kaubamärki ühenduse kaubamärgina registreerima.

11 Kõigepealt tuleb meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale peab ühtlustamisamet määruse nr 40/94 artikli 63 lõike 6 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 65 lõige 6) kohaselt võtma vajalikud meetmed ühenduste kohtu otsuse täitmiseks. Seega ei ole Esimese Astme Kohtu pädevuses teha ühtlustamisametile ettekirjutusi. Tegelikult on ühtlustamisamet ise kohustatud Esimese Astme Kohtu otsuse resolutsioonist ja põhjendustest järeldusi tegema (Esimese Astme Kohtu 31. jaanuari 2001. aasta otsus kohtuasjas T-331/99: Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (Giroform), EKL 2001, lk II-433, punkt 33; 21. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas T-164/03: Ampafrance *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Johnson & Johnson (monBeBé), EKL 2005, lk II-1401, punkt 24, ja 15. märtsi 2006. aasta otsus kohtuasjas T-35/04: Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Ferrero (FERRÓ), EKL 2006, lk II-785, punkt 15).

12 Kuna kõnesoleva hagi ainsas nõudes palutakse, et Esimese Astme Kohus kohustaks ühtlustamisametit taotletavat kaubamärki registreerima, siis tuleb aga järeldada, et tegemist on muutmisnõudega määruse nr 40/94 artikli 63 lõike 3 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 65 lõige 3) tähenduses, milles sätestatakse, et apellatsioonikoja otsuste peale esitatud hagi korral on Euroopa Kohus „pädev vaidlustatud otsust tühistama või seda muutma".

13 Selles osas tuleb meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale peab määruse nr 40/94 artikli 63 lõiget 3 tõlgendama koosmõjus sama määruse artikli 63 lõikega 2 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 65 lõige 2), mille kohaselt „[k]aebuse aluseks võib olla pädevuse puudumine, olulise menetlusnormi rikkumine, asutamislepingu, [määruse nr 40/94] või nende rakendusnormide rikkumine või võimu kuritarvitamine", ning EÜ artiklitega 229 ja 230 (Esimese Astme Kohtu 8. juuli 1999. aasta otsus kohtuasjas T-163/98: Procter & Gamble *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (BABY-DRY), EKL 1999, lk II-2383, punktid 50 ja 51, ja 31. mai 2005. aasta otsus kohtuasjas T-373/03: Solo Italia *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Nuova Sala (PARMITALIA), EKL 2005, lk II-1881, punkt 25).

14 Mis puutub Esimese Astme Kohtu pädevusse apellatsioonikoja otsust muuta, siis on selle eesmärk, et Esimese Astme Kohus teeks otsuse, mille apellatsioonikoda oleks vastavalt määruse nr 40/94 sätetele pidanud tegema (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 4. oktoobri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-190/04: Freixenet *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (lihvitud pinnaga valge pudeli kuju), kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punktid 16 ja 17).

15 Seetõttu tuleb selle nõude vastuvõetavust, millega soovitakse, et Esimese Astme Kohus muudaks apellatsioonikoja otsust, hinnata seoses apellatsioonikojale määrusega nr 40/94 antud pädevusega.

16 Tuleb märkida, et määruse nr 40/94 artikli 62 lõike 1 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 64 lõige 1) kohaselt tegutseb apellatsioonikoda pärast sama määruse artikli 57 lõikes 1 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 58 lõige 1) nimetatud talituse otsuse peale esitatud kaebuse põhjendatuse kontrollimist „kas […] edasikaevatud otsuse teinud talituse pädevuse piires või saadab asja nimetatud talitusele edasiseks menetlemiseks". Sellest järeldub, et apellatsioonikoja pädevuses ei ole teha ettekirjutusi talitusele, kelle otsuseid ta kontrollib.

17 Isegi kui eeldada, et kõnesoleva hagi ainsat nõuet saab tõlgendada kui muutmisnõuet, millega soovitakse, et Esimese Astme Kohus muudaks vaidlustatud otsust mitte nii, et ühtlustamisametit kohustataks taotletavat kaubamärki registreerima, vaid nii, et taotletav kaubamärk registreeritaks, tuleb märkida, et ühenduse kaubamärgi registreerimine rajaneb selle tuvastamisel, et määruse nr 40/94 artiklis 45 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 45) ette nähtud tingimused on täidetud ning samas ei ole ühenduse kaubamärgi registreerimise osas pädevad ühtlustamisameti talitused teinud selle kohta formaalset edasikaevatavat otsust.

18 Määruse nr 40/94 artikkel 45 sätestab, et „[k]ui taotlus vastab käesolevas määruses sätestatud nõuetele ja kui artikli 42 lõikes 1 osutatud tähtaja jooksul ei ole esitatud vastulauset või kui vastulause on lõppotsusega tagasi lükatud, registreeritakse kaubamärk ühenduse kaubamärgina, kui registreerimislõiv on ettenähtud tähtajaks tasutud". Sama artikkel täpsustab, et „[k]ui lõiv ei ole selleks tähtajaks tasutud, loetakse taotlus tagasivõetuks".

19 Määruse nr 40/94 artikli 126 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 131) alusel vastutab kontrollija ühtlustamisameti nimel otsuste tegemise eest seoses ühenduse kaubamärgi registreerimise taotlusega, sealhulgas selle määruse artiklites 36, 38 ja 66 (nüüd määruse nr 207/2009 artiklid 36, 37 ja 68) osutatud küsimustega, kui nende eest ei vastuta vastulausete osakond. Peale selle sätestab määruse artikli 127 lõige 1 (nüüd

määruse nr 207/2009 artikli 132 lõige 1), et vastulausete osakond vastutab otsuste tegemise eest vastulausete puhul ühenduse kaubamärgi registreerimise taotlusele.

20 Seega tuleneb eespool punktides 18 ja 19 osundatud sätetest, et kontrollijale ja vastulausete osakonnale antud pädevuse eesmärk ei ole tuvastada, et täidetud on kõik tingimused, mis määruse nr 40/94 artiklis 45 ühenduse kaubamärgi registreerimise suhtes ette nähakse.

21 Sellest tuleneb, et määruse nr 40/94 artikli 57 lõike 1 alusel saab kontrollija või vastulausete osakonna otsuse peale esitatud kaebuses apellatsioonikojale sama määruse artikli 62 lõikes 1 antud pädevusi arvestades nõuda üksnes seda, et apellatsioonikoda teeks otsuse teatavate eespool punktis 19 nimetatud ühenduse kaubamärgi registreerimistingimuste kohta, nimelt selle kohta, kas registreerimistaotlus vastab kõnealuse määruse sätetele, või kaebuses käsitletava vastulause kohta.

22 Seetõttu tuleb sedastada, et apellatsioonikoda ei ole pädev otsustama taotluse üle, milles soovitakse, et ta ühenduse kaubamärgi registreeriks.

23 Neil asjaoludel ei ole eespool punktis 14 viidatud kohtupraktika kohaselt ka Esimese Astme Kohtu pädevuses otsustada muutmisnõude üle, milles soovitakse, et ta muudaks sellekohast apellatsioonikoja otsust.

24 Kõigist eespool nimetatud kaalutlustest tuleneb, et kõnesoleva hagi ainus nõue ja seega kogu hagi tervikuna tuleb ilmselge vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata.

Kohtukulud

25 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, tuleb kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti nõudele välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda)

määrab:

1. Jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

2. Mõista kohtukulud välja Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH-lt.

Luxembourg, 30. juuni 2009.

Kohtusekretär	Koja esimees
E. Coulon	I. Pelikánová